

ROZJÍMÁNÍ UMUČENÍ SYNA BOŽÍHO

Svatoroční muzika 29

Pla - čte, an - dě - lo - ve, ne - be - ští ků - ro - ve, sl - zy vy - lí - vej -

- te, na to se dí - vej - te, co svět ten za - čí - ná, ja - cá je - ho vi -

- na, jak s Bo - hem u - kru - tně za - chá - zi, jak smu - tně.

1. Plačte, andělove,
nebeští kůrove,
slzy vylívejte,
na to se dívejte,
co svět ten začíná,
jaká jeho vina,
jak s Bohem ukrutně
zachází, jak smutně!

2. Poželte, zvířátka,
divte se, hovádka,
lidé nelitují,
s Kristem se katují.
Vy aspoň litujte
a je vyučujte
žalosti, lítosti
nad jich nepravostí.

3. Pot teče krvavý
(ó pote přezdravý!).
Oči mu zalívá,
hříchy světa smývá.
Jidáš ho zrazuje,
lstivě pozdravuje,
katané svazují,
ukrutně sužují.

4. Ach, ach politujte,
více nesužujte
napolí mrtvého
zástupce vašeho!
Na prosbu nedbají,
lítosti nemají,
bíjí, v tvář plvají,
poličky dávají.

5. Vinný nevinného,
člověk Boha svého
na smrt jest odsoudil,
ó jak svět pobloudil,
když Boha bičoval,
trním korunoval!
I na smrt žádali,
»Ukřižuj!« volali.

6. Beránku nevinný,
které jsou tvé činy
toho zasloužily,
by tě tak ssoužili?
Ó hříšná dušičko,
pro tě to slunýčko
tak se jest ztáhlo,
tak se jest zardělo.

7. Kříž hněte ramena,
klesá na kolena,
pomocí nechtěj,
rouhajíc se smějí.
Katane strkají,
kopají, šlehají,
ran mu přidávají,
lítosti nemají.

8. Ukrutně křižují,
hrozně natahují,
ruce přibíjejí,
hřeby prohánějí.
Podobně i nohy;
človičku nebohý,
tohos ty příčina,
tvá, tvá jest ta vina!

9. Ach, nechtěj meškati,
hříšníci, plakati
nad hříchův tvých množství,
pukej se žalosti,
ti jej obtěžují,
bolest rozmnožují.
Ještě nelituješ?
Žalostným nesluješ.